

קיא א הללויה אודה יהוזה בכל לב בסוד ישרים ועדה: בגדלים

---♦---♦---♦---♦---♦---♦---♦---♦---

שירותו לך אהבים

הללויה אודה (קיא, א): [שימוש תהלים לפרק קיא שירבו לך אהבים.]

---♦---♦---♦---♦---♦---♦---♦---

ומעמד, שעמده בקיום של הבraitה פראוי,
שהרי הכל נתן מרכבה קודשה.

עבדת השירות ותשבחות להקב"ה מאלת
מכל פגעים

הלויה אודה ח' וגוי (קיא, א): [זוהר חלק א'
פ' ושלה (דף קעה):] פמח רבינו
אלעזר ואמר, (שם קיא) הלויה אודה ח'
בכל לב בסוד ישרים ועדה, פסוק זה
פרשוהו, אבל בא ראה, דוד המלך כל ימי
היה משתדל בעבודת הקדוש ברוך הוא,
והיה קם בחוצות הלילה ומשבח ומודה
בשירות ותשבחות כדי לתקן מיקומו
במלכות של מעלה. שכשמתעורר רוח
צפוץ בחוצות הלילה, היה יורע שהקדוש
ברוך הוא באotta שעה מתעורר בגין עדן
להשתעשע עם הצדיקים, והוא היה קם
באotta שעה ומתרגבר בשירים ותשבחות
עד שעולה השחר. משום שכשהקדוש
ברוך הוא נמצא בגין עדן, הרי בארנו
שהוא וכל הצדיקים שבגן, כלם מקשיבים
לקולו, כתוב (שיר ח) תברים מקשיבים
לקולך השמעני. ולא עוד, אלא חוט של
חסד משונע עליו ביום, כמו יצוה ה' חסדו
שכתבו (תהלים מ) יומם יצוה ה' חסדו
ובלילה שירה עמי. ולא עוד, אלא שאוותם
דברי תורה שהוא אומר, כלם עולמים
שהוא הולך לימי ונחוץ בגוף. משום זה,
הפעם אודה את ה'. ובעמד מלחת.

בכל לב? בכל לב היה צריך להיות! אלא
דוד בסוד עליון רצה להודות ללבך"ה אודה
ה' בכל לב - ביצר טוב וביצר רע

אודה ח' בכל לב (קיא, א): [זוהר ח"א פ'
ויצא (דף קעה):] הפעם אודה את ה'.

רבי שמעון פתח ואמר, (תהלים קיא) אודה ח'
בכל לב בסוד ישרים ועדה. בכל לב?
בכל לב היה צריך להיות! אלא דוד בסוד
עליון של השם הקדוש רצה להודות
לקדוש ברוך הוא. אודה ח' בכל לב -
ביצר טוב וביצר רע, ואלו שני האדרדים,
אחד ימין ואחד שמאל.

בסוד ישרים ועדה - אלו הם שאר
הצדדים של העולם הזה, שהרי
לבב כמו צפון ודרום. בסוד ישרים - אלו
הם שאר צרכי העולם, שהם ששה כמו
של מעלה. ועדה - זהו המקום של יהודא,
וכתווב (תהלים קלט) ויעדי זו אלמדם. וכתווב
(הושע יב) ויהודה עד רד עם אל וגוי. כתיב
(תהלים קלט) אודה בכל לב נגיד אלהים
אוֹמֶךְ. כאן במקום אחד נאמר, שכתוב
נגיד אלהים אוֹמֶךְ, שהרי לדרכה הזו אמר
שירה, לחבר אותה לימי. בא ראה, יהודה
אחו בכל האדרדים. אחיו בדרום, אחיו
במצרים. שהרי הוא בא מצד השמאלי,
וראשיתו באפון, ואחיו בדרום, משום זה,
הפעם אודה את ה'. ובעמד מלחת.

זוהר תהילים

๙

תרומה (דף קע'ג) פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים קיא) הַלְלוִיָּה אֹודֶה ה' בְּכָל לְבָב וְגַוּ. הַלְלוִיָּה, הֲרִי נִתְפָּאֵר וְהַתְעוֹרֵר בּוּ הַחֲבָרִים, וְכֹךְ הוּא, שׁוֹזֵה שַׁבָּח שְׁעוֹלָה עַל כָּל אָוֹתָן הַשִּׁירָות וְהַתְשִׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר דָוד בְּعִשְׂרָה מִינִי תְשִׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר, מִשׁוּם שַׁהְוָא כּוֹלֵל שַׁבָּח וְשֵׁם בְּאָחָד, וְהַוָּא כּוֹלֵל שֵׁל הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ הַעֲלֵיָן. אֹודֶה ה' בְּכָל לְבָב. בְּכָל מִקּוּם שֶׁאָמַר דָוד הַמֶּלֶךְ סָוד שֵׁל אַלְפָא בִּתְאָה, הַוָּא סָוד הַאוֹתִיות הַתְּקוּקּוֹת שִׁיוֹצָאֹת בַּחֲקִיקּוֹת שֵׁל שְׁלַשִּׁים וָשְׁנִים שְׁבִילִים. וַיֵּשׁ אָוֹתִיות עַלְיוֹנוֹת מִסּוּד הַעוֹלָם הַעֲלֵיָן, וַיֵּשׁ אָוֹתִיות אַחֲרוֹת שְׁהָן אָוֹתִיות קְטָנוֹת. וְכֹאן הַוָּא סָוד שֵׁל אַלְפָא בִּתְאָה שְׁלַהְוָלְהָן.

אֹודֶה ה' בְּכָל לְבָב - בִּיצְר הַטוֹב וּבִיצְר הַרְעָא שַׁוְרָה בְתוּכוּ. שְׁהָרִי עַל הַכָּל יִשְׁלַה הַזְׁדּוֹdot לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּיצְר הַטוֹב וּבִיצְר הַרְעָא. שְׁהָרִי מִצְדֵשְׁלִי יִצְרָה הַטוֹב בָּא טֻוב לְאָדָם, וַיֵּשׁ לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַטוֹב וּהַמְטִיב. וּבְאֶד שֵׁל יִצְרָה הַרְעָא לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּיצְר הַטוֹב וּבִיצְר הַרְעָא בְּרֹוךְ הוּא מִתְעַטֵּר בָּהֶם. וְלֹכֶן צְרִיךְ הָאָדָם לְשִׁבָּח אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּמְדֵי, מִשׁוּם שַׁהְוָא מִתְרָאֶה בְשִׁירִים וְתְשִׁבָּחוֹת, וּמִשְׁיֹודָע לְשִׁבָּח לוֹ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִקְבֵּל תְּפִלָּתוֹ וּמִצְלָתוֹ. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שם צא) אֲשֶׁרְבָּהוּ קַיְדָע שְׁמֵי גַוּ, אֲרֹךְ יְמִים גַוּ, וְהַסּוּד שְׁלִוּ. וְלֹכֶן בָּסָוד יִשְׁרָאֵל וְעַדְתָה - אֶלְהָה הַם יִשְׁרָאֵל, בְּשִׁמְתְּכָנִיסים בְּעִשְׂרָה הַזְׁדּוֹdot לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַם יְזֹעִים, שְׁהָרִי אֶת כָּל סְדוּdot הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַם יְזֹעִים, וְהַם הַסּוּד שְׁלִוּ. וְלֹכֶן בָּסָוד יִשְׁרָאֵל וְעַדְתָה - אֶלְהָה הַם יִשְׁרָאֵל, בְּשִׁמְתְּכָנִיסים בְּעִשְׂרָה הַזְׁדּוֹdot לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְמִשׁוּם כֹּךְ יִשְׁלַה הַזְׁדּוֹdot לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל טֻוב וּעַל רַע וְלַפְרָסָם לְפָנֵי הַכָּל. שָׁאָם תָּאָמָר, הֲרִי הוּא

דָוד הַמֶּלֶךְ הִיה מִשְׁתַּדרְל בְּלִילָה בְעֲבוּדָת אֲדוֹנוֹ. בָא רָאה, הַלְלוִיָּה, בְּכָל אָוֹתָן שִׁירּוֹת וְתְשִׁבָּחוֹת שֶׁדָוד אָמַר, הֲרִי שְׁנִינוּ שְׁלִמְעָלָה מִכֶּלֶם הַוָּא הַלְלוִיָּה, וּבְאַרְוֹהוּ, מָה הַטָּעַם? מִשׁוּם שְׁפּוֹלֵל הַשָּׁם וְתְשִׁבָּח כְאֶחָד. מָה שֵׁם וְמָה שְׁבָח? שֵׁם זֶה יִיָּה. הַשְּׁבָח מָהוּ? אֶלְאָ זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁהָיָה (הַל בְּגִימְטָרִיא ה"ס, שַׁהְוָא אַדְנִי") מִתְקַנֵּת שְׁבָח תִּמְדִיד לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלֹא שְׁוֹקְטָת, כַּמוֹ שְׁנִאמֶר (שם פג) אֶלְהָיִם אֶל דָמֵי לְךָ אֶל תִּחְרֶשׁ וְאֶל תִּשְׁקַט אֶל. מִשׁוּם שְׁסְדָוָר הַשְּׁבָח הִיא מִסְדָּרָת וּמִשְׁבָּחָת תִּמְדִיד אֶלְיוֹן, וְלֹכֶן שֵׁם וְשְׁבָח כְאֶחָד.

אֹודֶה ה' בְּכָל לְבָב, כַּמוֹ שְׁבָאַרְוֹהוּ - בִּיצְר הַטוֹב וּבִיצְר הַרְעָא, מִשׁוּם שְׁהָם נִמְצָאים תִּמְדִיד אֶצְל הָאָדָם, כַּמוֹ שְׁנִאמֶר (דִבְרִים י) בְּכָל לְבָבֶךָ, וּבְאַרְוֹהוּ. בָסָוד יִשְׁרָאֵל וְעַדְתָה - אֶלְוּ הַם יִשְׂרָאֵל שְׁפֵל הַדְּגָרוֹת מִתְעַטְרוֹת בָּהֶם, כְּהַנִּים וּלְוִים, צְדִיקִים וְחַסִידִים, יִשְׁרָאֵל. וְעַדְתָה, כַּמוֹ שְׁנִאמֶר (תַּהֲלִים פג) נִצְבֵע בְּעַדְתָה אֶל. וְהַם סָוד שְׁקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְעַטֵּר בָּהֶם. וְלֹכֶן צְרִיךְ הָאָדָם לְשִׁבָּח אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּמְדֵי, מִשׁוּם שַׁהְוָא מִתְרָאֶה בְשִׁירִים וְתְשִׁבָּחוֹת, וּמִשְׁיֹודָע לְשִׁבָּח לוֹ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרוּךְ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִקְבֵּל תְּפִלָּתוֹ וּמִצְלָתוֹ. זֶהוּ שְׁבָתוֹב (שם צא) אֲשֶׁרְבָּהוּ קַיְדָע שְׁמֵי גַוּ, אֲרֹךְ יְמִים גַוּ.

הַלְלוִיָּה אֹודֶה ה' בְּכָל לְבָב - זֶהוּ שְׁבָח שְׁעוֹלָה עַל כָּל אָוֹתָן הַשִּׁירָות וְהַתְשִׁבָּחוֹת שֶׁאָמַר דָוד בְּעִשְׂרָה מִינִי תְשִׁבָּחוֹת הַלְלוִיָּה אֹודֶה ה' וְגַוּ (קִיא א): נִזְהָר ח"ב פ'